

REGEERAKKOORD

RENÉ MAAT is belastingadviseur en partner RechtStaete Vastgoedadvocaten & Belastingadviseurs

HIet tweede regeerakkoord spreekt over harde maatregelen en de broekriem aanhalen. Als we de economie weer in beweging willen krijgen, zullen vooral de hardwerkende burgers toch meer moeten gaan uitgeven.'

'Het goede nieuws is, dat er ten opzichte van het eerste regeerakkoord minder achteruitgang zou zijn van de koopkracht. Maar goed, het zal niet de eerste keer zijn dat plannen niet goed zijn doorgerekend dan wel cijfers onvoldoende zijn geïnterpreteerd. Per saldo wordt de rekening bij de hardwerkende burgers gelegd, daar waar de politici er al jaren niet in slagen de kosten van onder meer de gezondheidszorg in de hand te houden. Onder het adagium 'de sterkste schouders moeten de zwaarste lasten dragen' wordt de hardwerkende Nederlander opgezadeld met een lagere algemene heffingskorting terwijl de arbeidskorting zelfs kan dalen tot nihil. Dus hoe harder u werkt, des te minder belastingkorting u krijgt. En dat in het kader van "eerlijk" delen. Onder het mom van lastenverhogingen wordt er bij ons "bezuinigd" en "genivelleerd". Economisch lijkt mij dat niet een slimme zet. Als we de economie weer in beweging willen krijgen, zullen vooral de hardwerkende burgers toch meer moeten gaan uitgeven. Dat gaat met dergelijke lastenverhogingen logischerwijs niet gebeuren. Anderzijds moeten niet of minder werkende burgers een prikkel krijgen om toch meer te gaan werken. Dat gaat natuurlijk niet gebeuren op het moment dat een korting afneemt naarmate men harder werkt.'

'Fiscaal bevat het regeerakkoord verder als spraakmakend item de inperking van de hypotheekrente aftrek voor bestaande gevallen. Per saldo komt het er op neer dat nagenoeg uitsluitend de inkomens in de 52 pro-

'Als die Maat het zo goed denkt te weten, moet hij zelf maar in de politiek gaan'

cent schijf met deze inperking in aanraking zullen komen. Op zich valt er met deze maatregel goed te leven omdat deze over vele jaren wordt uitgesmeerd (het komt er op neer dat het belastingpercentage waartegen de aftrek kan worden geëffectueerd gedurende 28 jaar elk jaar met een half procent wordt afgebouwd, dus van 52 procent naar uiteindelijk 38 procent). Ik begrijp echter niet waarom men de regeling niet zo heeft gemaakt dat aflossen wordt gestimuleerd. Waarom niet een systeem waarbij de woning en de bijbehorende hypotheek in een tijdsbestek van 30 jaar geleidelijk naar box 3 verhuist? Degenen die ieder jaar ten minste 1/30 van hun hypotheek daadwerkelijk aflossen behouden de volledige aftrek over hun restschuld, terwijl degenen die niet 1/30 aflossen een stuk van de hypotheek zien verhuizen naar box 3. In een dergelijk systeem wordt uiteindelijk de hele hypotheekrente aftrek in een tijdsbestek van 30 jaar geschrapt. Bovendien leiden de aflossingen die binnen een dergelijk systeem worden gestimuleerd tot een meer verantwoorde financiering van de eigen woning (we weten allemaal waarmee de kredietcrisis in de Verenigde Staten begon). Bovendien verkrijgen de banken door de ontvangen aflossingen wellicht weer wat ruimte om de zo broodnodige financieringen voor bedrijven en voor starters op de woningmarkt te verstrekken. Nu zal er op hetgeen ik stel uiteraard het nodige af te dingen zijn, en zal de werkelijkheid vele malen complexer zijn dan ik nu voorstel. Maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat hetgeen de heren Samson en Rutte hebben bekostwoord ook maar enigszins optimaal is. U zult wel denken: "Als die Maat het zo goed denkt te weten moet hij zelf maar in de politiek gaan." Ik gun dat voorrecht echter graag aan een ander.' ■

Reageren? Mail naar rmaat@rechtstaete.nl